

Lisa in haar waarde laten, dat is waar het om gaat

Lisa van den Brink is 41 jaar en heeft het syndroom van Down. Haar ouders wonen op 10 minuten fietsafstand en zijn vaak bij haar te vinden. Haar vader Marinus (74) vertelt dat hun oudste dochter heeft aangeboden curator van Lisa te worden.

Het is al meer dan 13 jaar geleden dat we dat besluit hebben genomen. Het was heel duidelijk dat het curatorschap moest zijn. Als curator ben je verantwoordelijk voor het totaal, als bewindvoerder ga je alleen over financiën. Eenvoudige besluiten nemen kan Lisa heel goed. Als we schoenen voor haar gaan kopen, bepaalt ze zelf de kleur. Maar of de schoen goed zit, heeft ze geen erg in. Daar letten wij op.'

Geen curator meer?

'Onlangs kreeg onze oudste dochter een brief van het kantongerecht. Ze wilden het curatorschap omzetten naar bewindvoering en mentorschap. Door een besluit van de Verenigde Naties over de Rechten van de Mens en Europese regelgeving wordt het curatorschap ontmoedigd. Daar waren wij niet blij mee en daarom heeft mijn dochter in haar rol als curator Lisa meegenomen naar het kantongerecht. Zo'n griffier kent de situatie alleen op papier, het begrip komt pas als ze iemand zien en spreken. Gelukkig hadden wij een griffier die met ons meedacht en is het curatorschap gewoon blijven bestaan. Er is niks mis mee als je mensen beslissings-

bevoegdheid wilt geven, maar je moet kijken naar de persoon. En dat is wat professionals soms vergeten.'

Trots

'Als ouders draag je je hele leven zorg voor een kind met een beperking. Onze kracht halen wij uit het geloof en uit overleg met elkaar. Ik ben er trots op dat Lisa redelijk zelfstandig geworden is. Dat ze durft te kiezen bij dingen die ze kan overzien. Dat vind ik het mooiste.'

'Toen hebben we Lisa meegenomen naar het kantongerecht'

'Maak je geen zorgen'

'Wat ik geleerd heb van mensen met een beperking is: maak je geen zorgen over zaken waar je geen invloed op hebt'. Marinus vertelt in een prachtig filmportret openhartig over alles rondom het ouderschap van een kind met een verstandelijke beperking.

Kijk op www.sien.nl/marinus

Mentor: familie of professional?

Als mentor zorg je met veel liefde en aandacht voor je kind, broer of zus met een beperking. Je bent een maatje én steun en toeverlaat. Vaak is een mentor een familielid, sommige mensen vinden juist een professionele mentor fijner.

Ina Schep is moeder van drie kinderen en samen met haar man mentor van hun dochter Willeke. Ina vertelt: 'Willeke is 18 jaar en ernstig verstandelijk gehandicapt. Ze heeft een verstandelijke leeftijd van 6 maanden en functioneert als een baby. Ze is bijna altijd vrolijk en tevreden en woont thuis. Van haar levensinstelling kan ik als moeder veel leren.'

Hetzelfde als voor ze 18 werd

'Samen met mijn man ben ik mentor (en bewindvoerder) van Willeke. Dit houdt in dat we net als voor haar 18e jaar, nu nog steeds alles voor haar regelen: het beheren van het PGB, overleg met het dagactiviteitencentrum, logeerhuis en artsen en als mentor onze handtekening voor haar zetten.'

Mooie mensen met een mentor

Heel natuurlijk

'Om als ouders mentor te zijn, vind ik heel natuurlijk voelen. Het is onze dochter en we zorgen voor haar. Het is ook makkelijk omdat we zelf alles weten en er geen extra overleg nodig is. Wanneer we te oud zijn om haar belangen via het mentorschap te regelen, hoop ik dat een van onze kinderen dit wil overnemen.'

Goed luisteren

Yvonne Rijnsdorp is professioneel mentor. Het belangrijkste voor haar is om goed te luisteren naar wat iemand wil en te helpen bij het nemen van besluiten. 'Sommige

mensen vinden een professionele mentor fijn, omdat je dan de verantwoordelijkheid samen kunt delen.'

Een goede klik

'Als professionele mentor heb je veel contact met de persoon in kwestie, maar ook met ouders, broers, zussen, bewindvoerders en behandelaren. Bij de eerste kennismaking kijk je of de klik er is. Ik vraag hoe iemand is, wat voor werk of dagbesteding ze doen, wat hun hobby's zijn en welke belangrijke gebeurtenissen er zijn geweest. Ik vraag ook informatie op bij zorgverleners.'

'Het mooiste aan mijn werk zijn de mensen. Laatst was er een meisje met autisme die mailde: 'Ik ben zo blij met jou als mentor, ik wil geen andere meer.' Dat is waar je het voor doet.'